

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit vrst à Din 2., do 100 vrst à Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3., večji inserati petit vrsta Din 4.. Popust po dogovoru, inserati davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12., za inozemstvo Din 25.. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b. — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65. podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Kako bo Italija „civillizirala“ Abesinijo

Italijanske vojne tovarne delajo noč in dan

Mussolini zavrača vsako vmešavanje velesil v italijansko-abesinski konflikt — Oprta na svoje bajonete bo šla Italija svojo pot, pa tudi če nastane nova vojna vihra —

Rim, 15. maja. r. Prijateljski nasvet Francije in Anglije, naj se Italija ne igra preveč z ognjem v Abesiniji, ker bi mogla povzročiti požar tudi v Evropi, je izval v Rimu silno razburjenje in ogorčenje. Ves italijanski tisk skuša na vso moč dokazovati pravilnost italijanskega stališča in potrebo »pomirjenja« in »civilliziranja« Abesinije, ki da ogroža ne samo interes Italije, marveč svetovni mir. Zato Italija kar najdodnejše odklanja »čudno in nepotrebno« vmešavanje Anglije in Francije v abesinski spor. Italija nima prav nobene potrebe, poslušati nasvetne iz Pariza in Londona, piše n. pr. »Gazzetta del Popolo«, kajti sama dobro ve, kaj je v njenem interesu. Anglija naj se raje briga za tihotapstvo orožja v Abesinijo preko njenega ozemlja in naj raje pogleda, kaj delajo njeni tovarnari orožja. Prav nepotrebna je skrb Anglije glede oslabitve italijanske pozicije v Evropi in to baš v trenutku, ko preživja Evropa težko krizo in ko nemško oboroževanje resno ogroža evropski mir. Če more kaj poslabšati položaj v Evropi, je to baš omahljivost Anglije, ki se ne more odločiti za energične ukrepe. Italija je izdala potrebne vojaške ukrepe za varstvo svojih interesov v vzhodni Afriki. Te čete je nadomestila z vpoklicom novih letnikov. Zato ni prav nič oslabljena ter dobro ve, da je pripravljena na vsak možen dogodek. Angleška intervencija pa ni nič drugega, kakor podpihanje Abesinije. V tem pogledu zapade Anglija v one stare napake, ki jih je zagrešila v svoji politiki napram Nemčiji. List končno izraža mnenje, da Francija že zaradi priateljstva z Italijo ne bo podpirala te angleške politike. Anglija pa se zaradi Abesinije že zaradi tega nima pravice razburjati, ker je sama na vseh koncih svojih pohrustala cele narode in države!

Še ostreje se izraža oficijni »Globe d'Italia«, ki odločno odklanja vsako angleško intervencijo in izjavlja, da je po tej poti vsaka rešitev abesinskega vprašanja izključena, ker se Italija ne da oropati svojih življenjsko važnih interesov. Končno mora priti enkrat do razščenja tudi med velesilami samimi, kajti ne gre več, da bi eni kopičili kolonije, ki jih imajo že itak preveč, drugi pa nimajo kam s presežkom svojega prebivalstva. Italija bo svoje stališče branila z vsemi sredstvi.

To stališče je še bolj jasno podprt na sinočni seji senata Mussolini sam. V daljsem govoru je obrazložil politiko Italije glede Abesinije in izjavil, da si Italija ne pusti od nikogar komandirati. Italija je pripravljena na vse. Oprta na svojo dobro opremljeno vojsko bo šla svojo pot. Italijanske tovarne noč in dan izdelujejo vojni material in Italija je pripravljena na vse ter se ne straši niti novega vojnega požara v Evropi.

Mussolinijev govor

Rim, 15. maja. AA. Agencija Stefani poroča: V govoru, ki ga je imel v senatu o položaju v vzhodni Afriki, je predsednik vlade Mussolini izjavil, da vprašanje italijansko-abesinskih odnosov ne spada samo na dnevni red Italije. Mnogo tega, kar je rečeno ali kar stoji napisano, je dejal Mussolini, ni vredno, da bi omenjali, kaj še, da bi tu v senatu zavračali. Energično pa je treba odbiti glasove, kaj štiri neki krogli v inozemstvu. Semkaj spadajo pred vsem poročila o franco-angelski diplomatski demarši v Rimu. Beseda demarsk je sile neprjetina in bi jo radi želeli neki izven naših mej. Resnica pa je, da tega trenutka ni bilo nobene take demarše. Verjetno je, da zaradi sedanjih odnosov med Italijo, Francijo in Veliko Britanijo tudi v bodoči take demarše ne bo. Nobene potrebe namreč ni, da bi se tak diplomatski način doobil od Italije eksposo o njemem stališču, čeprav bi se to hotelo iz najčistejših prijatejških in prisravnih medsebojnih nagibov. Medtem pa se je treba vsem tistim, ki skrbe po britanski naši vojski, češ, da bi jo morebitni spopad v vzhodni Afriki utegnil oslabiti, kar moč prisrati svetovalem, ki smatrajo neprisotnost v Evropi za nujno, odgovarjam, da smo istega mnenja. Da bi mogli živeti v miru v Evropi, nam je potrebna popolna varnost v Afriki. Ker je

Eritreja oddaljena od Rima 4000 km, Somalia pa se mnogo več, mora biti vladna previdna. Po drugi strani pa je treba podariti, da je število delavstva, ki je odšlo v vzhodno Afriko, morda večje od števila vojakov. Moram pa takoj jasno in svečano pristaviti in izjaviti, da bomo po potrebi postali vse naše vojake, pri tem ne bo smel ničesar nastopati kot nestrenski sodnik, ki sodi o značaju in obsegu naših varnostnih ukrepov. Nihče, razen Italije, ne more biti v tej kočljivi stvari sodnik, kajti Italija v svoji dramatični in krvavi zgodovini ni pozabila izkušnje, ki jo je že enkrat doživel. Raje bi videl, da se mi očitajo nedostatki glede varnosti naših kolonij in življenja naših vojakov doma in onstran morja.

Kar se tiče diplomatskega razvoja tegora, ve ves svet, da nismo odklonili razgovorov s predstavniki abesinske vlade in smo nedavno tega prosili v Addis Abebi, naj tudi Abesinija določi svoje predstavnike v odbor za pomirovitev. Naša dolžnost pa nam ne dovoljuje, da bi se vdajali prevaram, ker vemo, da je Abesinija segla po neverjetni oborožitvi in izdala priprave za mobilizacijo. V Addis Abebi, zlasti med manjšimi poglavari, vlada tako stanje duhov, ki preprečujejo vsak sporazum z Italijo.

Kar se tiče Evrope in žalostnih možnosti, ki bi se lahko dogodile, želimo pred senatom vnovič poudariti, da bomo obdržali pod zastavami letnike 1911, 1913 in 1914 in kot rezervo letnik 1912 vse dotiek, dokler bo to potrebno. Smatram, da zadošča 900.000 vojakov za našo varnost. Mobilizirani vojaki so izvrstno opremljeni in je njihova moralna sijajna. Zato lahko brez pretiravanja rečemo, da so izredni. Vrhuta tega so naše najmodernejše tvornice opreme našo vojsko s potrebnim orožjem, ker ne prikrivam, da naša vojna industrija dela zadnje mesece s polno paro.

Opirajoč se na našo vojsko, mornarico

in letalstvo hočemo nadaljevati politiko iskrenega in podrobnega sodelovanja z vsemi evropskimi, velikimi in malimi, sedanjimi in oddaljenimi državami, da ostvarimo takra ravnovesja in sporazume, brez katerih bi svet in evropska celina strmolagala v ponor. Naša vojska privljenost, ki smo jo posvetili in kaži ji bomo posvetili vso svojo skrb, ne bo nikogar ogrožala, marveč bo le okrepila mir.

Mussolini je končal svoj govor z besedami, da deli ta njegova izvajanja tudi senat. Senatorji so Mussoliniju priredili viharne manifestacije.

Klub protestu in grožnjem Italije pred DN

London, 15. maja. r. V angleških vladnih krogih so skrajno neprizetno presenečeni nad ogorčenjem Italije zradi priateljskega nasveta glede mirne poravnave abesinskega konfliktu. Ton italijanskega tiska, se bolj pa sicer Mussolinijev govor, je izmenadiil vse angleške kroge. Anglija je želela spraviti spor s sveta brez posredovanja Društva narodov, da bi Italija ne prišla v neprizetno vlogo obtoženca. Odgovor Mussolinija je to preprečil. Sinoči je lord Eden izjavil v spodnji zbornici, da sedaj ni druge poti, kakor da pride spor pred Društvo narodov in se obravnava po običajni poti. Če bo izid tega postopanja za Italijo neprizeten, naj si sama pripše posledice. Anglija bo z največjo pozornostjo zasledovala nadaljnji razvoj dogodka.

Naši železničarji v Sofiji

Sofija, 15. maja. AA. Včeraj se je prijavilo z brzim vlakom v Sofijo 38 članov jugoslovenske železničarske zveze Edinstvo pod vodstvom g. Marka Ljubca. Na sofijski železničarski postaji so jim bolgarski železničarji priredili slavnost sprejem. Ko je vlak z jugoslovenskimi železničarji pripeljal na postajo, je godba zasvirala jugoslovensko in bolgarsko himno. Jugoslovenski železničarje pozdravil v imenu bolgarskih železničarjev predsednik zveze bolgarskih železničarjev g. Tinterov, njemu je pa odgovoril in se mu zahvalil za prisrčni sprejem. Kaj je voditelj jugoslovenskih železničarjev g. Marko Ljubac. Nato sta zbra jugoslovenskih in bolgarskih železničarjev zapela jugoslovensko in bolgarsko narodno himno. S postajo so jugoslovenski železničarji odšli v hotel »Cankorija«, drevi bodo pa njima na čast priredili bolgarski železničarji večerjo v hotelu »Koop«.

Boj irskega književnika z davč. eksekutorji

Dublin, 15. maja. AA. Pred neko tukajšnjim hišo so se danes odigrali nenavadni prizori. Več sodnih izvršilcev je zahtevalo od znanega književnika O'Kellyja, naj plača svoje davne zaostanke. Književnik se temu uprl in je izvrševalcem prepovedal vstop v svojo hišo. Nato se je O'Kelly s svojo rodbino zabarakiral. Sodnem izvršilcem so prihiteli na pomoč redarji in detektivi, ki so skušali s sili vdreti v stanovanje. Književnik pa je s svojo soprogo in s svojima dvema sinovoma dajal močan odpor. Zastopniki oblastev so naposled vendarle vdrli v hišo, kjer je prišlo do resnega obračuna. Med tem je prispolio pred hišo policijsko ojačanje s tankom. Okrog hiše pa se je postavilo kakih 150 redarjev, nakar so izvršili prenesli na ulico dober del pohištva. Policia je prijela književnika in njegova dva sina ter jih odvedla na policijsko postajo. O'Kelly je izdajatelj nekega lotariškega lista in igra pomembno vlogo v takozvani galški ligi.

Ceprav poročila priznavajo, da ni videti več tiste bede, ki je vladala v Rusiji še pred petimi leti, francoski novinarji vendarle podprtajo, da je povprečni življenjski standard ruskega delavca še daleč pod standardom njegovih zapadnih tovarisev.

Sovjetskim voditeljem je po trditvah francoskih novinarjev mnogo do tega, da svojim gostom pokažejo svojo vojaško moč in discipliniranost svoje vojske. In res se je moskovskim gospodarjem posrečilo kar očarati francoske novinarje, tako da se »Journal des Debats« zares že srdi nad tem. Ta list je znan po tem, da se ne navdušuje preveč za sodelovanje s sovjeti; zdaj pa izraža nado, da se g. Pierre Laval, ki ni tako pravi »Journal de Debats« — prav podoben Katarini Veliki, ceprav ga po Moskvi vodi Potemkin, ne bo dal preslepti od moskovske režije, temveč da bo ohranil svoj zdravi evropski razum.

Obnova Velike antante

Angleži vidijo samo v obnovi vojaškega zavezništva rešitev Evrope pred novim klanjem

franco-ruskim zavezništvom bi bila ta zveza dorastla vsakemu položaju in nujesar ne bi moglo ogrožati miru Evrope. Nemčija, ki dosledno odklanja kollektivno organizacijo miru in varnosti, bi bila v tem primeru prepričena sama sebi in tako izolirana, da bi pač ne mogla misliti na nikake pustolovščine.

List se v zvezi s tem bavi tudi z vplivom franco-ruskega pakta na zunanjino politiko Poljske. Po mnenju lista bo v najkrajšem času prišlo do konferenca generalnih štabov Francije in Rusije, a to bo napotilo tudi Poljsko, da na novo prouči položaj in odredi svoje stališče. S smrtjo Pilsudskega je izgubil poljski zunanjini minister Beck ono avtoritativno oporo, ki mu je do sile dopuščala, da je lahko hodil svoja pota. Beck v vojaških krogih, ki bodo po smrti Pilsudskega brez dvoma še bolj prizli do vpliva, kakor dosedaj, nima opore in več ko verjetno je, da bo že par tednih prišlo do popoldne preorientacije poljske zunanje politike v duhu franco-ruskega pakta, ki pušča odprt vrat za pristop Poljske. Če se to zgodi, potem bo Evropa rešena moreče skrbi za svoj mir.

Laval v Moskvi

Razgovori, ki potekajo zelo ugodno, bodo danes končani

virajoče praktične probleme in podrobno razpravljajo tudi o pospeševanju medsebojne izmenjave blaga. Načela sta tudi vprašanje predvojnih ruskih dolgov in je po informacijah lista tudi to vprašanje vsaj deloma rešeno. Končno je Laval razpravljaj z ruskimi državnimi tudi o stališču Nemčije do vzhodnega pakta. V zvezi s tem so tudi proučili možne izpremembe v načrtu tega pakta, ki naj bi omogočile pristop Nemčije in Poljske. Po teh razgovorih je imel Laval pol ure trajajoč sestanek s predsednikom izvršnega odbora sveta ljudskih komisarjev Kalininom.

Kaj so videli francoški novinarji

Pariz, 15. maja. AA. Francoski novinarji, ki so v spremstvu g. Lavala, posljajo iz Moskve obširna poročila o obisku franco-

skega zunanjega ministra g. Lavala v sovjetski prestolnici. Velik vtis je na francoške novinarje napravljen razvojem Moskve, njeni nebotični in razkošni podzemski železnica, katere postaje, pravijo francoski novinarji, se dajo primerjati z najrazkošnejšimi dvoranami. Novinarji so polni presenečenja in občudovanja razkošnosti, ki so jo videli na sročnem plesu, prirejenem na čast francoškim gostom. Narodni komisarji so prišli na ples v brezihnih frakih, generali pa v srebrnih uniformah. Zato sta bila po znani sovjetski novinar Radek v sivi potniški obliki, znani marksist Buharin pa v običajni narodni noši. Po drugi strani je pa g. Litvinov odlično plesal z gospo italijanskega poslanika. Šef sovjetskega protokola je do opolocni znamenje za odhod v obednico. Tam so večerjali v srebrnih posodah bivših velikih knezov.

Priprave za pogreb maršala Pilsudskega

Pogrebne svečanosti v Varšavi bodo v petek, pokop v Krakovu pa v soboto

Varšava, 10. maja. AA. Po neuradnem poročilu bo svetana služba božja za pokojnim maršalom Pilsudskeim v Varšavi v petek, svečani pogreb pa bo v Krakovu v soboto. Iz varšavske katedrale, kjer bodo razstavljeni posmrtni ostanki velikega državnika in vojaka, bo sprovid krenil na Mokotovsko polje, kjer je pokojnik vršil poglede vojske in kjer bodo čete varšavske garnizije in odposlanstva vseh poljskih polkov izkazala svojemu vrhovnemu pokojniku zadnje časti.

Budimpešta, 15. maja. AA. Na seji narodne skupščine je predsednik skupščine imel govor o pokojnem maršalu Pilsudskemu. Po zaslugu velikega pokojnika, je prišlo zadnjih deset let do tehnih odnosa med poljskim in madžarskim narodom. Skupščina je nato soglasno sklenila odpeljati poljskemu parlamentu brzjavno sožalnico, ki naglaša, da želi madžarski narod, naj bi poljski narod tudi v bodoči hodiil po poteh, ki jih je začrnil veliki pokojnik.

500 rudarjev zasutih

Strahovita rudarska katastrofa na Kitajskem

Šanghaj, 15. maja. r. V velikem rudniku blizu Sinanfa, ki ga eksplorira Angleži, je prišlo do strahovite katastrofe. V glavnem rovu, v katerem je bilo zaposlenih nad 700 kitajskih rudarjev, je nenadoma vdrla voda s tako brzino, da se ni mogel nične rešiti. Rudarji iz drugih rorov so takoj prihiteli na pomoč, klub temu pa so rešili jedva 200 rudarjev, dočim je ostalih 500 našlo strašno smrt. Pri kopanju so rudarji naleteli na močno podzemno vodo zilo, ki je v par minutah zallila ves rov. Da bi preprečili prodiranje vode v ostale rove, so jih morali z vso naglico zazidati. Zaliti rov bodo morali najbrže

ELITNI KINO MATICA

TELEFON 21-24

Danes ob 4., 7.1/4 in 9.1/4 uri

MARTA EGGERTH in HANS SÖHNKER

pojeta v največjem filmu sezone

Sylva, kneginja čardaša

Sodelujejo:

Pavel Kemp, Pavel Hörbiger, Ida Wüst. — Paramountov zvočni tehnik.

DNEVNE VESTI

— Ponovnim prošnjam za prispevki k stroškom za postavitev spomenika blagopojnemu viteškemu kralju Aleksandru I. Ureditelju so priložene položnice z natančno označeno strošku. Pisarna z zadovoljstvom ugotavlja, da ta druga prošnja pri pretežni večini naslovnikov ni naletela na gihu učesa, prosi pa vse one, ki dolej niso položili svojega daru na žrtvenik kraljeve smrti, da to čim prej store, ker je nabiralna akcija pred zaključkom in bi ponovne pismene prošnje pisarni povzročale le nepotrebno delo in stroške. Prispevki posiljajo na čekovni račun 11.200 pri podružnici Postne hranilnice v Ljubljani, na zahtevo pa vam pošle položnico Pisarna Odbora za postavitev spomenika viteškemu kralju Aleksandru I. Ureditelju v Ljubljani, Gledališka ul. 3/IV.

— Kongres Zveze privavnih nameščencev Jugoslavije. Središnja uprava privavnih nameščencev Jugoslavije je sklenila, da bo letoski kongres Zveze 9. in 10. junija v Zagrebu. Na dnevnem redu so poleg poročila o delu središnje uprave v letih 1931 do 1934 tudi važna stanovska vprašanja, posebno glede socijalnega zavarovanja, zakonite ureditve delovnega in plačilnega razmerja privavnih nameščencev, njihove zakonske zaščite, davčne obrememitev itd. Med referenti je tudi Vladimir Pfeifer. Na kongresu bo za prihodnja tri leta izvoljena nova središnja uprava zveze.

— Prihod francoskega vojnega brodovja. Francoski konzul v Splitu Gaston Soupey se je odpeljal včeraj s parnikom v Kotor, kjer bo počakal na prihod francoskega vojnega brodovja, ki prispe v Kotorjutri. Iz Kotorja se vrne francoski konzul v Split, kjer bo s predstavniki naših civilnih in vojaških oblasti pozdravil francosko vojno brodovje, ki prispe v Split dne 22. t. m. in ostane pred pristanscem do 28. t. m.

— Graditev mednarodne avtomobilske ceste. Na prog Subotica — Novi Sad je zaposlenih na odseku Feketić — Vrbas pri gradnji mednarodne avtomobilske ceste okrog tisoč delavcev. Te dni so delave izkopali 12 slovenskih okostnjakov, izvirajočih najbrž iz turških časov.

— Za spominski žebljček na zastavi oblastnega odbora Jadranske straže v Ljubljani, ki bo slovensko razvita na njenem jenskem kongresu, so že prispevali številni slovenski svoje plemenite debarne darove. Naj nihče ne zavrije prošnje, ki je bila pravkar razposlana vsem slojem, in se pridruži s svojim delavnim prispevkom armadi Jadranskih stražarjev. Cisti dohodek te zbirke je namenjen izključno socijalnemu mladinskeemu skladu J. S. Spominski žebljčki bodo zabit v umetniško izdelan ščit. Zabijanje bodo lahko opravili darovalci osebno ob kongresnih dnevih. Jadranska straža v Ljubljani ključ: En spominski žebljček za našo najpotrebitnejšo deco, da pojde uživati na morje sonce in zdravje!

— Kongres agronomov. Letošnja glavna skupščina in kongres Udrženja jugoslovenskih agronomov bo 11. in 12. avgusta v Splitu. Agronomi bodo razpravljali med drugim o organizaciji naše kmetijske službe, o zadržanju zakona in o vprašanju kmetijskih zbornic. Po kongresu bo prirejena velika ekskurzija po Jadranu.

— Delo dobre. Javna borza dela v Ljubljani sprejme takoj čevljarka za ročno delo in izdelavo otroških čevljev, modelnegmizara, kovača, koljarja, pekovskega pomočnika, pečarja in tkalskega mojstra za lan.

— Dubrovnik dobi letališče. V ponedeljek in včeraj se je mudil v Dubrovniku direktor Aeroputa inž. Tadije Sondermajer, ki se je posvetoval z odborom Aerokluba glede zgraditve letališča. Svet za letališče je že izbran in dela se prično čim bo zemljišče kupljeno.

— Nov vozni red. Danes je stopil v veljavno poletni vozni red, ki bo veljal do 14. maja prihodnjega leta. Večje izpremembe nam prinaša v mednarodnem prometu. Dobili smo novo zvezzo zapada z vzhodom, ki so jo zahtevali gospodarski krogi. Novi vozni red nam prinaša direktno zvezo Poliske z našim Jadranom. Iz Ljubljane do Sušaka bo vozil vlak ob 20. in bo drugi dan ob 23. v Lvov. To bo znatno poživilo naš tujski promet. Vlak, ki vozí iz Zagreba v Curih, je dobil direktni spalni voz, kar je bila tudi zahteva gospodarskih krovov. Z novim voznim redom se pospeši tudi tovorni promet.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo večincema jasno in tolo vreme. Včeraj je dejalo v Sarajevu, Beogradu, Skopju in Splitu. Včeraj je znašala najvišja temperatura v Skopiju 21, v Zagrebu 18, v Ljubljani, Mariboru in Splitu 16, v Rogoški Slatini 15, v Sarajevu 12, v Beogradu 10. Davi je kazal barometr v Ljubljani 762,1, temperatura je znašala 5.

— Strašna nesreča triletnega otroka. V zagrebško bolnico so prilepili včeraj triletno Ljubico Pacina iz vasi Tušobrek pri Mariji Bistrici. V ponedeljek po polne dne prala njena mati perilo, pa ji je padel iz rok lanec vrelega luga, ki se je razil po nesrečnem otroku. Zdravniki so si na vse načine prizadevali, da bi rešili delikto življene, na ni šlo. Včeraj je nesrečni otrok v bolnici v strašnih mukah izdihnih.

— Nevesto prodal za 300 Din. Južuf Jarič iz vasi Apatovci blizu Kulevskem Jakova je odstopil Ibrahimu Hadžibegoviću svojo nevesto za 300 Din. Naključje je hotelo, da je imela 19-letna Lajra rada obe fanta. Njeni starši so bili zadovoljni s tem, da bi se poročila z Jaričem, Hadžibegović pa ne. Toda z Jaričem sta se pogodila, da mu odstopi nevesto za 300 Din. Tako se je poročil z lepo Hajro Hadžibegović in Jariča ni.

mirjanja ne lastnice hiše št. 7 in ne njenih najemnikov. Ali smemo zahtevati tudi v svojih stanovanjih in na vrhu enak mir s strani hiše št. 7, o tem si bomo preiskrbeli odgovor na policijski upravi. — Sosedje.

— Ij Zopet se bo glasila prelepa bolgarska narodna in umetna pesem v naši koncertni dvorani v Torek dne 21. t. m. ob 19. Ljubljano Narodni zbor pri katedrali sv. Trojice iz mesta Ruse (Rusčuk) ob Donavi. Zbor goji bolgarsko narodno umetno in cerkveno pesem. Na svojem koncertnem sporedu ima celo vrsto umetnikov z domačem, pa tudi s ruske literature. V svoji domovini velja rusenski zbor kot najboljši mešani zbor. Vse primate bolgarskega naroda in zborovega petja opozarjam na ta koncert. Predpredaja vetrinopodobno od četrtega daje v knjigarni Glasbene Matice.

— Ij Intimni koncert Glasbene Matice, ki se odlikuje po skrbno sestavljenih cikličnih sporedih in dovršeni umetniški izvedbi, so se med našo koncertno publiko, kateri je posebno komorna glasba pri srcu, izredno priljubili. Zaključni letoski intimni koncert se vrši v znamenju Beethovna. Odlična člana učiteljskega zabora drž. konservatorija in Glasbene Matice ljubljanske gg. Bogomir Leskovic in Marijan Lipovšek izvajata ta večer 3. februarja 1919 v bojih za Radgono bodo 30. maja na pokopališču v Gornji Radgoni položeni v domovini k večernemu počinku. Gledajtega petja opozarjam na vse na VI. intimni koncert, ki bo v petek dne 17. t. m. v Hubadovi pevske dvorani. — Sedelci po 10. stoletja po 5 Din v Matični knjigarni.

— Ij Automobil podrl otroka. V Stočah pri Ježici je včeraj popoldne neki avtomobilist podrl v precej resno poškodovo Antonia Turšiča, triletnega sinčka uradnika državnih železnic. Otroka so morali prepeljati v bolnično.

— Smrtna nesreča pri gradnji novega mostu čez Savo. Včeraj se je pripetila pri gradnji novega mostu čez Savo pri Litiji težka nesreča. Porušil se je prvi oder in potegnil za seboj delavce Oblika, Cesna, Žemlje, Sovincev, Pevec in njihovega mojstra Golobarja. Izmed delavcev je dobil težje notranje poškodbe samo Jože Pevc iz št. Vida pri Stični, dočim je bil mojster Ivan Golobar tako težko poškodovan, da mu je padel blizu 500 kg težak tram na prsa, da je kmalu po prenosu v bližnjo gostilno izdihnil. Pokopali ga bodo v Šmartnem, kjer je bil doma. Pevec pa so prepeljali z rešilnim avtomobilom v ljubljansko bolnično. Most gradi tvrdka Josip Misec iz Ljubljane.

— Kongres Zveze privavnih nameščencev Jugoslavije. Središnja uprava privavnih nameščencev Jugoslavije je sklenila, da bo letoski kongres Zveze 9. in 10. junija v Zagrebu. Na dnevnem redu so poleg poročila o delu središnje uprave v letih 1931 do 1934 tudi važna stanovska vprašanja, posebno glede socijalnega zavarovanja, zakonite ureditve delovnega in plačilnega razmerja privavnih nameščencev, njihove zakonske zaščite, davčne obrememitev itd. Med referenti je tudi Vladimir Pfeifer. Na kongresu bo za prihodnja tri leta izvoljena nova središnja uprava zveze.

— Približek francoskega vojnega brodovja. Francoski konzul v Splitu Gaston Soupey se je odpeljal včeraj s parnikom v Kotor, kjer bo počakal na prihod francoskega vojnega brodovja, ki prispe v Kotorjutri. Iz Kotorja se vrne francoski konzul v Split, kjer bo s predstavniki naših civilnih in vojaških oblasti pozdravil francosko vojno brodovje, ki prispe v Split dne 22. t. m. in ostane pred pristanscem do 28. t. m.

— Graditev mednarodne avtomobilske ceste. Na prog Subotica — Novi Sad je zaposlenih na odseku Feketić — Vrbas pri gradnji mednarodne avtomobilske ceste okrog tisoč delavcev. Te dni so delave izkopali 12 slovenskih okostnjakov, izvirajočih najbrž iz turških časov.

— Za spominski žebljček na zastavi oblastnega odbora Jadranske straže v Ljubljani, ki bo slovensko razvita na njenem jenskem kongresu, so že prispevali številni slovenski svoje plemenite debarne darove. Naj nihče ne zavrije prošnje, ki je bila pravkar razposlana vsem slojem, in se pridruži s svojim delavnim prispevkom armadi Jadranskih stražarjev. Cisti dohodek te zbirke je namenjen izključno socijalnemu mladinskeemu skladu J. S. Spominski žebljčki bodo zabit v umetniško izdelan ščit. Zabijanje bodo lahko opravili darovalci osebno ob kongresnih dnevih. Jadranska straža v Ljubljani ključ: En spominski žebljček za našo najpotrebitnejšo deco, da pojde uživati na morje sonce in zdravje!

— Slovenec pred zagrebskim sodiščem. Včeraj se je zagovarjal pred zagrebskim sodiščem 32-letni Viktor Reboli, ki je bil že v Celju svojčas obsojen na 4 mesece, v Ljubljani pa na 2 leta. Letos v marcu se je zglašil pri Pavlini Jerand v Zagrebu, češ, da je trgovski potnik iz Ljubljane in da bi rad najel sobo, toda samo za eno noč. Pogodila sta se za 15 Din. Drugi dan je dejal Reboli, da bi rad prenočil še eno noč in da naj mu da ključ, ker da se bo pozno ponoci vrnil. Mož je hotel Jerandovo okrast, kar se mu pa ni posrečilo, ker ga je opazil drugi podnajemnik in je vrgel ukradeno bleko proč. Odnesel je le hranični knjižico za 10.000 Din. Imel je pa še druge grehe na vesti in zato ga je sodišče obsođilo na 3 leta in pol robije.

Iz Ljubljane

— Ij Na živilskem trgu se ne pozna posebno, da je letos pozna letina, ker je tem več te vrste uvožene zelenjavne, ki bi jo sicer se prodajali domačega pridelka. Take je a. pr. izredno mnogo graha in med prodajalcem je huda konkurenca, zato je bil danes že celo po 4 Din kg, v splošnem pa so ga prodajali zelo lepega po 6 Din. Tudi domače glavnjate salate še ni mnogo, uvožene pa toliko, da jo morajo branjevci prodajati pod risikom. Mehka salata, ki se hitreje pokvarji, je po 6 Din kg. Kilogram salate je precej in če pomislimo, da je bila salata prej po 12 Din kg, je treba priznati, da je zdaj zelo poceni. Kmalu tudi kumare ne bodo več lukus, saj so jih danes prodajali že po 12 Din. Artičoke, ki jih kupujejo le redke gospodinje, so po 2 Din komad. Nova kolebra je še vedno po 12 Din kg. Gospodinje si zelo žele, da bi se pocenil otročji fižol, ki je še prav tako po 20 Din kg. Pri cenah mesa in na perutniškem trgu zdaj ni sprememb. Nekateri pritakajojo, da se bo meso poleti še malo pocenilo. Nekateri gospodinje so se zadnje dne precej navadile na ribe, ker je trg vedno začel z njimi ter jih kupujejo namestu mesa, saj so poceni. Tudi danes so prodajali skušo po 10 Din kg. Zelenjani trgi ni bil posebno dobro založen, ker imajo kmame zelo mnogo dela na polju, ko je namočiti, da ne utegnejo hoditi v Ljubljano. Precej je pa bilo na prodaj na debelo krompirja na Sv. Petra načinu. Zdaj je povprečna cena za krompir dinar kilogram.

— Ij Sezija špargljev! Vašk dan sveže domače žlahnte beluške servira gostilna pri Slepem Janezu.

— Ij Pez iz Afrike. Iz Hrenove ulice nam pišejo: Ko se je pojavil lansko jesen na vrhu hiše št. 7 pač, ki ga je prilepila s seboj iz Afrike gospodinja, smo se sedje zastrmeval nad lajanjem te afriške bestje. Tenek, oster glos, ki gre skozi vse zidove in se ga čuje daleč izven soseščine. Gospa je bila že takrat opozorjena, da ne bomo mogli prenašati tega strašnega laježa. Poznimi se zeblo Afritana, pa smo se manj silšali. Sedaj pa besvika in se dele vsebasni kar celo uro ne prestregoma na tistem področju nad delavnicami poleg stanovanja. Od tam je lajšč še prav grezen. Ko pa prekaste potem pa vrt h gospodinje, ga lepo pobobo. Še nikdar ga ni ustavila v lajanju. Mladega psa pa lahko odvabiš jajati, samo če hočeš. Ne iz leve in ne s desne ni nikdar nobenega vase-

mirjanja ne lastnice hiše št. 7 in ne njenih najemnikov. Ali smemo zahtevati tudi v svojih stanovanjih in na vrhu enak mir s strani hiše št. 7, o tem si bomo preiskrbeli odgovor na policijski upravi. — Sosedje.

— Ij Zopet se bo glasila prelepa bolgarska narodna in umetna pesem v naši koncertni dvorani v Torek dne 21. t. m. ob 19. Ljubljano Narodni zbor pri katedrali sv. Trojice iz mesta Ruse (Rusčuk) ob Donavi. Zbor goji bolgarsko narodno umetno in cerkveno pesem. Na svojem koncertnem sporedu ima celo vrsto umetnikov z domačem, pa tudi s ruske literature. V svoji domovini velja rusenski zbor kot najboljši mešani zbor. Vse primate bolgarskega naroda in zborovega petja opozarjam na ta koncert. Predpredaja vetrinopodobno od četrtega daje v knjigarni Glasbene Matice.

— Ij Intimni koncert Glasbene Matice, ki se odlikuje po skrbno sestavljenih cikličnih sporedih in dovršeni umetniški izvedbi, so se med našo koncertno publiko, kateri je posebno komorna glasba pri srcu, izredno priljubili. Zaključni letoski intimni koncert se vrši v znamenju Beethovna. Odlična člana učiteljskega zabora drž. konservatorija in Glasbene Matice ljubljanske gg. Bogomir Leskovic in Marijan Lipovšek izvajata ta večer 3. februarja 1919 v bojih za Radgono bodo 30. maja na pokopališču v Gornji Radgoni položeni v domovini k večernemu počinku. Gledajtega petja opozarjam na vse na VI. intimni koncert, ki bo v petek dne 17. t. m. v Hubadovi pevske dvorani. — Sedelci po 10. stoletja po 5 Din v Matični knjigarni.

— Ij Film ZKD. V petek bo ZKD predvajala originalni ruski velefilm »Tihni Don». V njem nastopi slavnega Cesarskega orkestra v Ljubljani. Odločitev, ki se odvija v Ljubljani, je vse mnogo drugih slavnih članov Hudostevenega teatra v Moskvi. Delo je posneto po romanu D. Solohova. Režija je bila poverjena Pravou. Kljub izredno privlačnemu občutju, ki ga je film posredoval, je bil film dobro ocenjen.

— Ij Počitniške kolonije protituberkozne disperzije v Ljubljani. Protituberkozni dispanzer prof. Calmette v Ljubljani sporoča, da je čas za vlaganje prešen je do počitniške kolonije od 15. do 31. maja. Prošnje naj se vlagajo na naslov: Protituberkozni dispanzer prof. Calmette, Ljubljana, Miklošičeva c. 20.

— Ij Počitniške kolonije protituberkozne disperzije v Ljubljani. Protituberkozni dispanzer prof. Calmette v Ljubljani sporoča, da je čas za vlaganje prešen je do počitniške kolonije od 15. do 31. maja. Prošnje naj se vlagajo na naslov: Protituberkozni dispanzer prof. Calmette, Ljubljana, Miklošičeva c. 20.

— Ij Počitniška kolonija protituberkozne disperzije v Ljubljani. Protituberkozni dispanzer prof. Calmette v Ljubljani sporoča, da je čas za vlaganje prešen je do počitniške kolonije od 15. do 3

Ludvik Wolff:

3

BOGINJA DOBROTE

ROMAN

Gospod doktor Schlee mi je nevonomo pokazal pravo pot. Dames ne bom pisal oporce, niti spravljaj svojih stvari v red, temveč šele — recimo čez pol leta. Se vam zdi ta rok predolg, gospod Harland?

Ne razumem vas dobro, gospod Harland.

Pač, pač, razumete me zelo dobro, gospod profesor. Radi bi pridobili samo nekaj časa za razmišljanje. Prosim, premislite mirno. Mi lahko obljubite, seveda neobvezno, — Harland se je naenkrat mladeničko zasmjal, — da ostanem še šest mesecov duševno zdrav?

Profesor se je prisiljeno zahehtel.

To kupcijo sklenem z vami, draži moj, od srca rad jo sklenem. Toda teh šest mesecov morate živeti trezno: nobenih vihrovosti v ljubezni, nobenega alkohola, malo nikotina, nobenega napornega dela.

Harlandov obraz je okamenil, Torej res same še šest mesecov? Čez pol leta bo komedije konec?

Glejte, dragi moj, zdaj se jezite, ker sem vam šel na lim s temi šestimi meseci. Taki so pač ljudje. Vsak se razkorači in zahteva resnico. Če mu pa poveč nekaj, kar še daleč ne diši po resnici, se čuti prizadetega in užaljenega.

Harland se je izmučeno nasmehnil:

— Ne gospod profesor, jaz nisem tak. Prav kar sem razmišljal, da je šest mesecov dolga doba.

Ne, dragi moj, prav kar ste izračunali, da boste zblaznili 2. novembra ob 11.15. To ima človek od tega, če se udaja hipohondriji. Pri tem boste pa morda dobro in radi živel še trideset let pri polnem duševnem zdravju.

Harland je zamahnil z roko.

Glavna stvar je pol leta, ki mi zanj še jamčite.

Profesor si je jezen nase natural senca. — Sajodinove tablete pa jemljite še naprej, gospod Harland.

Kaj menite o tabletah »Nervina«, gospod profesor? — je vprašal asistent.

Izborno, dragi doktore, predpišite jih, prosim, gospodu Harlandu. Nervine jemljite menjaje s sajodinom. To vam bo dobro pomagalo proti možu z dvojnimi podplati, ki se izprehaja po vaši glavi.

Hvala, gospod profesor. — Podal je starcu roko in profesor jo je krepko stisnil.

Najbolje bi bilo za vas, če bi pušteli vse delo in odpotovali za nekaj mesecov v tujino. Tuji ljudje in tuji kraji vas privedo na druge misli.

Harland je umaknil svojo roko. To ni napacna misel, gospod profesor.

In ko se jeseni vrnete, dragi moj, se boste smeiali današnji tragični zavabi.

Harland je stal omamljen v predobi, oblek je svršnik, dal slugi napitino in začutil vročo željo po cigaretam. Segel je po dozo, pa je ni našel in po napetem razmišljaju se je spomnil, da jo je pustil na mizi v čakanici.

Obrnil se je in stopil po dozo.

Iz ordinacijske sobe se je slišal visok, pišeči profesorjev glas:

Verjemite mi, šest mesecov je vešalski rok.

Ne strinjam se z vami, gospod profesor, — je zadonel globok asistentov glas.

Harland se je odmajal iz sobe.

ENDYMION

Sofer je začudeno gledal svojega gospoda, ki je bil stopil iz hiše, se ustavil in topo ogledoval dozo v svoji roki. Tako je stal Harland nekaj časa, potem je pa skočil Opitz iz avtomobila in stopil k njemu.

Gospod Harland!

Harland je počasi dvignil oči in dejal prijazno:

— Ah, vi ste, Opitz! Gotovo ste misili, da nimam vseh koleškov v glavi. Ne, fant moj, samo premišljeval sem. — Zasmjal se je. — Zdaj moram mnogo razmišljati.

Potem je odprl dozo, vzel iz nje cigareto, da mu jo je šofer prizgal, potegnil je krepko v vrgel cigaret proč.

Opitz je vstopil molče v avto. Harland je stopil za njim, ko mu je pa šofer odprl vratca, je dejal:

— Ne, rad bi šel malo peš.

Obrnil se je in krenil čez ulico k cerkvi. Stopal je vzvratnici, kakor človek, ki se mora strogo držati ravne poti.

Srečaval je mlada dekleta z vihajočimi trakovi v laseh, toda Harland je prestrašen obračal pogled po njih, kajti videl je režeče se mrtvaške glave, okrašene s svetlimi trakovi. Zdela se mu je, da drse vozovi cestne železnice liki strašila tiko mimo, počna na kup nametnih okostnjakov.

Vse, kar je živel, je bilo mrtvo.

Drevesa so pa na primer živila. Imela so najčudovitejše in najrazličnejše oblike, smerne, lahkomselne ali skrbne, po okolnostih. Tudi dobrodrušne kamenite postave, noseče trinosemdesetisoč balkonov Kurfürstendamma, so mezikale z očmi in se prijazno smehljale. Ali ni videl tega nihče razen njega?

Mraz ga je spreletal.

Harland je hitel čez trg in sedel na praznem vrtu »Romanske kavarne« k mizici. Tam je bilo prijetno in tiho. Lesena ograja je ločila kavarno od sveta. Solnce je pripekašo kakor poleti. Svet je bil moder.

— Natakar. Konjak?

— Da.

Prispel je avto z Opitzem za volanom. Šofer je vzel iz torbe obložen kruhek ter začel jesti.

Harland ga je nekaj časa z zanimanjem gledal, potem je pa postal tudi on lačen. Naročil je dve mehko kuhanici jajci, ki sta mu dobro teknili. Tudi konjak je bil dober, cigarete pa sijajne.

Mala cvetničarka s pohotnimi ustimi se je sklonila k njemu, pritisnila je nedrja na ograjo in mu ponujala vijolice. Harland je vzel cvetnice kot miločino, poduhal jih je — res so dišale po vijolici — in dal je dekletu bankovec.

— Nima drobiza, — je dejalo dekle in se mu udajalo z očmi.

Bankovec je tvoj.

Hvaležno se je nasmehnila in radovalno čakala. Ker pa ni bilo nič, se je obrnila in počasi odšla.

Šest mesecov je res dolga doba. Stosmedeset dni. Na ure se pa to niti izračunati ne da.

Seveda, življenje je treba razumeti drugače. Vse, kar je počel dosedaj, je bilo smerne in brezpomembno. Čemu vse te kupuje in podjetja? Čemu to prebrisano prikrivanje kapitala in zadrževanje davkov?

Naj plačujejo dediči, da se bodo kar krivili. Saj jih ostane še vedno dovolj denarja, še preveč ga bodo imeli.

Zdaj pa naj podjetja obratujejo, kakor so obratovala, ta neumna podjetja, v katera je on vtičal svoj prekipevajoči kapital, ker mu je grozil, da ga zadusi.

Pride sijajna opereta

POT DO SRCA

Charlotte Susa Hilda Krüger Kurt Vesperman

Abesinija dežela suženjstva

Sužnjev je v tej deželi Ras Tafarija še nad dva milijona

V mesečniku »Po širnem svetu« piše W. J. Makin: Med svojim letni dne trajočim bivanjem v Abesiniji sem se najbolj zanimal za trgovino s sužnji in za njihov položaj. Takoj v začetku se mi je zdelo čudno, da so se tudi belokoski nervozno ozirali okrog, če sem jih o tem vprašal. Nihče ne more tužiti, da je v Abesiniji suženjstvo močno razširjeno. »Črna slonovina«, kakor pravijo sužnjev, se še vedno kupuje in prodaja. Čeprav si država kot članica Društva narodov in tudi njen vladar prizadevata napraviti suženjstvu konec, prihajajo na trge vedno nove karavane sužnjev. Po nedavni cenitvi je zdaj v Abesiniji dva milijona sužnjev, po mojem mnenju in opazovanjih jih pa je že več.

Res veljajo po cesarski naredbi otroci sužnjev za državljanje in bo čez nekaj desetletij suženjstvo docela izginili. Toda danes se trguje s črno slonovino prav tako, kakor so trgovali v Ameriki z alkoholnimi piščankami, dokler je bila v veljavni prohibicija. Bili so primerni, da so ljudje na skrivnosti način izginili komaj štiri kilometre od cesarske palače. V vijugastih, ozkih in temnih ulicah abesinske prestolice Addis Abebe se človeku kaž lahko pripeti, da dobi nenadoma udarec po glavi in ga odvlečejo v klet. In ko se pomika pozneje karavana proti obali, peljejo s seboj ujetnika, omamljenega s strupom in ukročenega z udarci.

Visok uradnik v Addis Abebi, ki

sem ga vprašal, kako je s suženjstvom, me je povabil, naj pridev pogled njegove sužnje. Odkrito mi je priznal, da jih ima 50. Ko je izšla pred tremi leti cesarska naredba, mi je pravil, sem vse osvobodil. Sužnji pa niso hoteli zapustiti moje hiše, češ, da bi umrli od lakote. Zdaj mi že presedajo. Hrana je draga, moj zasluk pa ni tako velik, da bi mogel rediti toliko sužnjev. Mnogo otrok imajo tudi bogati abesinski svečeniki. Mnogi sužnji so ušli svojim gospodarjem. Skriveni so, da so grdo ravnali z njimi. Ubežni sužnji je v samostanu varen pred svojim gospodarjem. Svečeniki radi nudijo sužnjev zavetišče. Toda sužnji se kmalu prepriča, da je v samostanu, ki ima na svoji zemljiščih mnogo dela in da se njegov položaj ni prav nič boljši.

Cesar Ras Tafari je ustavil v Addis Abebi tajno pisarno, ki je namen zatirati trgovino s sužnji. Pisarna posluje že od leta 1924, govorijo se pa, da so njeni uradniki podkupljivi. Izdajo dovoljenja, po katerih sme služnčad spremljati svoje gospodarje na poti k morju, kar sicer ni dovoljeno. Kdor pozna Abesinijo, bo vedel, da si lahko trgovec s sužnji preskrbi za denar cel kup takih dovoljenj. Društvo narodov in liga proti suženjstvu sta že opetovano pozvala abesinskemu cesarju, naj odločno nastopi proti trgovini s sužnji. Zanimiv je odgovor, ki je prisel na poziv 12. julija 1931. Glasil se:

»Naš sprejme to od zmagovitega leva, Judovskega plemena, od izvoljenega Gospoda in abesinskega kralja kraljev predsedničke lige proti suženjstvu. Mir z vami! Ukrneli smo, da se sužnji v javni lasti osvobode in da se trgovina s sužnji z zakonom prepove. Bilo bi krivico primerjati naše suženjstvo s suženjstvom, kakršno je vladalo prej v Evropi in Ameriki in na katero misli zapadni človek, kadar sliši o suženjstvu. Abesinski sužnji pa niso oropani vsake nade, kakor so bili njihovi bratje na zpadu. Moj krščanski narod ni proti temu, da bi sužnji zavzemali položaje, da bi pridobivali zemljišča in se učili obrti, za kar gotovo zaslubi povalo.«

Neznana Napoleonova čestilka

Obletnico smrti velikega cesarja Francozov, ki je umrl 5. maja 1821, je proslavila letos v Parizu skupina zvestih bonapartistov s službo božjo v kapelici des Invalides, kjer je pokopan Napoleon. Potem so pa odšli k Bonapartovem spomeniku na trgu Vendôme. Poveljnik Marchel, ki je bil lani poslan na otok sv. Helene, da bi uredil Napoleonov muzej v hiši, kjer je veliki cesar umrl in za katerega ohranitev je dal pokojni Cetyl pol milijona frankov, je predaval ob letosnji obletnici o svojih vticih na otoku sv. Helene. Marchel je edini človek, ki je po Napoleonovi smrti živel v hiši, kjer je premagani zmagovalec končal svojo burno pot skozi življene.

Marchel je bil določen za ureditev Napoleonevega muzeja zato, ker je o njem znan, da je eden najboljših poznalcev Napoleona in njegove dobe. Ves svoj prosti čas je posvetil proučevanju Napoleonskih bojišč v Franciji, Nemčiji, Španiji, Avstriji, Italiji, Rusiji in Egiptu. Marchel je v svojem predavanju med drugim povedal, da mu je poslala na predvečer njegovega odhoda s sv. Helene neznana žena 52 krasnih šopkov vijolične prošnje, naj jih položi k plošči, ki označuje kraj, kjer je bila prvotno pokopana na otoku Napoleon. Številko 52 je izbrala neznana čestilka velikega Korčicanata zato, ker odgovarja številu let, ki jih je doživel Bonaparte.

Sedmorčki

Nedavno so vsi svetovni listi zabeležili vešt v petorčkih v Torontu. Nekatere mati je porodila pet deklic in vse so ostale žive. »Umschau« pa poroča v zvezi s tem, da je dosegla med matrami rekord soproga Nemca Thiele Römerja že leta 1600. Na steni Römerje-

ve hiše nasproti mestne cerkve v Hanauju je kamen z reliefom. Tu sta upodobljena oče in mati s tremi večjimi hčerkami, sred med njimi je pa blazina, na kateri leži šest novorojenčkov, zavitih v plenice. Sedmega novorojenčka drži oče na blazinici.

Pod kamnitom ploščo je napis, ki pravi, da je porodila žena Thiela Römerja Ana 9. januarja 1600 sedem otrok, in sicer dva dečka in pet deklic, ki so jih sicer krstili, toda 26. januarja so vsi umrli.

V duševni zmedenosti v smrt

Krško, 14. maja. Tukajšnji blagajnik mestne hranilnice g. Jože Simončič je preživel zadnje težke dneve svojega življenja. Brez miru je tavjal in blodil okoli, dokler ni duševno popolnoma podlegel težki depresiji. Našli so ga v soboto 4. t. m. v Jelačičevih gozdovih pri Zaprešicu v zadnjih zdiljih; pognal si je bil kroglo v desno senco. Na vprašanje gozdarja, zakaj se je ustrelil, je zmedeno odgovoril, da mu je tako nasvetoval zdravnik. Skrelen je alone na arastu in obupno klical na pomoč. Sam je bil še toliko pri zavesti, da si je izpiral smrtno nevarno rano, če poldrugo uro je na groznih mukah izhlamil. Pokopali so ga na odredbo tamoznjih oblasti v Zaprešicu.

Ko je Simončič brez sledu izginil, so se jere širiti po Zasavju senzacionalne vesti, ki so pa zaenkrat brez vsake stvarne podlage. Uvedena je preiskava. Dosedaj so ugotovili le 8000 din primanjkljaja in pet obveznic investicijskega posojila. Ta skoda je pa visoko krita s Simončičevim premoženjem.

Pokojni Jože Simončič je bil znani daleč načok. Vse ga je spoštovalo in ljubilo. Bil je zelo dobrega srca, zlasti za revuze. Vsakemu je privočil dobro besedo. Kot član je bil tudi v različnih nacionalnih organizacijah, nekatere tudi mecem. Vsi domačini ga zelo pomilujejo in globoko čustvujejo z njegovo usodo. Započeta ženo in nepreskrbljeni hčerkico ter bolehno mater in brata v Leskovcu v dveh sesti v Ljubljani.